

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เชียงใหม่เป็นจังหวัดที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นศูนย์รวมของศิลปวัฒนธรรม ธรรมชาติ การค้าพาณิชย์กิจ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย และเชียงใหม่ก็เป็นเมืองที่มีการเจริญเติบโตอย่าง รวดเร็วจนถือได้ว่าเป็นเมืองหลวงอันดับสองของประเทศไทยรองจากกรุงเทพมหานคร ด้วยเหตุผล ดังกล่าวข้างต้นทำให้เกิดการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง การไหลเข้าของประชากรจาก ต่างท้องถิ่นก็เพิ่มมากขึ้นเป็นเจ้าตามด้วย

เมื่อการค้าการลงทุนตลอดจนประชากรเพิ่มขึ้น ทำให้ปริมาณการบริโภคของ ภาคอุตสาหกรรมและภาคธุรกิจเรือนเพิ่มขึ้นตามไปด้วย การเพิ่มขึ้นของการบริโภคดังกล่าวได้ส่ง ผลดีต่อเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดเชียงใหม่ แต่ในขณะเดียวกัน szczególnากจากการบริโภคหรือจะ ที่เพิ่มมากขึ้นจนเกิดปัญหาขยะล้นเมืองในปี พ.ศ. 2540-2541¹ และเกิดปัญหาสืบเนื่องเรื่อยมาจนถึง ปัจจุบัน

เทศบาลนครเชียงใหม่เป็นหน่วยงานส่วนท้องถิ่น ที่มีหน้าที่ในการกำจัดขยะอันเป็นผล พวงของการเจริญเติบโตของเมืองดังกล่าว ซึ่งปัจจุบันนี้เทศบาลนครเชียงใหม่ต้องรับภาระในการ กำจัดขยะประมาณ 250 ตันต่อวัน² และวิธีการกำจัดขยะของเทศบาลนครเชียงใหม่ในปัจจุบัน คือการฝังกลบซึ่งต้องใช้พื้นที่เป็นจำนวนมาก เมื่อเทียบกับปริมาณขยะที่ต้องกำจัด นั่นหมายถึง งบประมาณในการจัดการขยะย่อมมากตามปริมาณขยะที่เกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

จากปัญหาในการกำจัดขยะที่ต้องใช้งบประมาณที่สูงดังกล่าว จึงนำไปสู่แนวคิดในการ ทำให้ขยะที่ต้องกำจัดมีปริมาณที่ลดลงเพื่อส่งผลให้งบประมาณในการจัดการหรือกำจัดขยะลดลง ตามไปด้วย แต่ทั้งนี้แนวคิดในการทำให้ขยะลดลงนี้ต้องอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบและจิตสำนึก ของผู้ที่ก่อให้เกิดขยะ ดังนั้นจึงมีการรณรงค์ให้ประชาชนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่แยกขยะที่

¹ สุกรานต์ ใจน้ำใจวงศ์, สถานการณ์สิ่งแวดล้อมไทย 2542 – 2543, (กรุงเทพมหานคร : อัมรินทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชิ่ง, 2544), หน้า 370. และสันภายน์ ธนากร ภสิกරณ์ เจ้าพนักงาน ศุขภาพฯ 6 เทศบาลนครเชียงใหม่.

² งานบริการรักษาระบบน้ำเสีย สำนักการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลนคร เชียงใหม่, “ข้อมูลและสรุปผลการปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ 2544”, (2545), หน้า 7.

สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ออกจากฯบะที่ต้องกำจัดโดยการฝังกลบ แต่การณรงค์ดังกล่าวจะได้ผลยิ่งขึ้นจะต้องให้ประชาชนผู้ปฏิบัติเห็นคุณค่าของการแยกฯบะให้เป็นรูปธรรมมากที่สุด ด้วยเหตุนี้จึงเกิดตลาดเพื่อรับซื้อฯบะที่สามารถนำกลับไปใช้ได้ใหม่ขึ้นในรูปของตลาดกลางฯบะรีไซเคิล

ตลาดกลางฯบะรีไซเคิล เป็นโครงการที่ถูกจัดตั้งขึ้นโดยเทศบาลนครเชียงใหม่ เพื่อที่จะเป็นศูนย์กลางในการรับซื้อฯบะที่ผ่านการคัดแยกอย่างเป็นระเบียบจากประชาชนแล้วนำไปขายต่อแก่ภาคอุตสาหกรรมต่อไป ซึ่งกระบวนการในการจัดตั้งตลาดกลางฯบะรีไซเคิล การณรงค์ประชาสัมพันธ์ และการรับซื้อยิ่งมีต่องอาศัยต้นทุนหรือเงินประมาณในการจัดการเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จได้ ซึ่งต้นทุนที่ต้องใช้ในการจัดการตลาดกลางฯบะรีไซเคิลได้แก่ ต้นทุนในการก่อสร้างต้นทุนการณรงค์ประชาสัมพันธ์ ต้นทุนในการรับซื้อฯบะ รวมถึงต้นทุนในการบริหารงานทั่วไป ต้นทุนเหล่านี้ถือว่าเป็นต้นทุนที่เกิดขึ้นภายใต้หลักการและแนวคิดของเทศบาลนครเชียงใหม่ ที่ต้องการให้ภาคอุตสาหกรรมและภาคครัวเรือนเห็นคุณค่าของการแยกฯบะก่อนที่จะอย่างเป็นรูปธรรม อันจะส่งผลต่อการลดต้นทุนในการจัดการหรือกำจัดฯบะโดยวิธีฝังกลบให้น้อยลง ภายใต้แนวความคิดและหลักการนี้ ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจในการศึกษาต้นทุนในการจัดการเกี่ยวกับตลาดกลางฯบะรีไซเคิลภายใต้การควบคุมของเทศบาลนครเชียงใหม่ รวมถึงการวัดผลสัมฤทธิ์ของ การจัดการดังกล่าว โดยการวิเคราะห์ต้นทุนที่ประหัด ได้จากการที่ฯบะรีไซเคิลถูกแยกออกจากฯบะทั่วไป ซึ่งจะไม่ผ่านกระบวนการจัดเก็บและฝังกลบซึ่งต้องใช้ต้นทุนที่สูง นั่นคือต้นทุนที่เทศบาลนครเชียงใหม่สามารถประหยัดภายใต้การตลาดกลางฯบะรีไซเคิล

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- เพื่อหาต้นทุนในการจัดการตลาดกลางฯบะรีไซเคิล ภายใต้การควบคุมของเทศบาลนครเชียงใหม่
- เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ของโครงการตลาดกลางฯบะรีไซเคิล โดยการวิเคราะห์ต้นทุนที่ประหัด ได้จากการที่ไม่ค้างจัดเก็บและฝังกลบฯบะที่ถูกแยกออกจากฯบะในรูปของฯบะรีไซเคิล

ขอบเขตการศึกษา

- วิเคราะห์ต้นทุนในการจัดการตลาดกลางฯบะรีไซเคิล ภายใต้การควบคุมของเทศบาลนครเชียงใหม่ ตั้งแต่ต้นทุนในการก่อสร้าง ต้นทุนการณรงค์ประชาสัมพันธ์ ต้นทุนการรับซื้อฯบะ รวมถึงต้นทุนในการบริหารทั่วไป โดยมีขอบเขตครอบคลุมตลาดกลางฯบะรีไซเคิลจำนวน 3 แห่ง ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ที่ให้บริการแก่ภาคอุตสาหกรรมและครัวเรือนในพื้นที่ 3 แห่ง คือ

แขวงกาฬสินธุ์ แขวงศรีวิชัยและแขวงเมืองราย สำหรับแขวงนครพิงค์ อุปจังหวัดการศึกษาเพื่อดำเนินการขัดตั้ง

2. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของโครงการตลาดกลางขยายรีไซเคิล โดยการวิเคราะห์ต้นทุนที่ประยุกต์ได้จากการที่ไม่ต้องจัดเก็บและฝังกลบขยะที่ถูกแยกออกมานำรูปปัจจุบันของรีไซเคิลสำหรับการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ 2544

วิธีการศึกษา

1. ศึกษาจากแหล่งปฐมภูมิ (Primary Data) คือ

- ข้อมูลทางบัญชีและงบประมาณของแขวงต่าง ๆ ในการก่อสร้างตลาดกลางขยายรีไซเคิล
- ข้อมูลทางบัญชีและงบประมาณของเทศบาลนครเชียงใหม่ ในการลงทุนค่าสาธารณูปโภคและดำเนินงานทั่วไป
- ข้อมูลทางบัญชีของเอกชนผู้รับซ่อมในการจัดการด้านการจัดซื้อขายของตลาดกลางขยายรีไซเคิล

2. ศึกษาแหล่งทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการศึกษาจากหนังสือ รายงาน เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) คือค่าเฉลี่ยและอัตราเรื่องคละโดยรวมข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิและทุติยภูมิ

นิยามศัพท์

ต้นทุนการจัดการตลาดกลางขยายรีไซเคิล หมายถึง ต้นทุนในการจัดการโครงการตลาดกลางขยายรีไซเคิลตั้งแต่เริ่มก่อตั้งโครงการ ต้นทุนการดำเนินงาน ตลอดจนต้นทุนที่เกี่ยวข้องที่จะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินโครงการ

ผลสัมฤทธิ์ในการจัดการตลาดกลางขยายรีไซเคิล หมายถึง ผลสำเร็จในการจัดการของโครงการตลาดกลางขยายรีไซเคิล โดยวัดจากข้อมูลจากการวิเคราะห์เชิงปริมาณของต้นทุนที่ประยุกต์ได้จากการที่ไม่ต้องจัดเก็บและฝังกลบขยะที่ถูกแยกออกมานำรูปปัจจุบันของรีไซเคิล

ตลาดกลางขยายรีไซเคิล หมายถึง สถานที่รับซื้อขายรีไซเคิลที่จัดตั้งโดยเทศบาลนครเชียงใหม่เพื่อให้เอกชนเข้ามารับซ่อมในการจัดการรับซื้อขายรีไซเคิลแล้วนำไปอุดสาหกรรมต่อไป

ขยะรีไซเคิล³ หมายถึง ขยะใดๆ ก็ตามที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ โดยการ

- นำกลับมาใช้โดยผ่านกระบวนการผลิต
- นำกลับมาใช้โดยนำไปเป็นสารประกอบของผลผลิตอีกชนิดหนึ่ง
- นำกลับไปเป็นพลังงาน

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

ทฤษฎีทางบัญชีด้านทุน ว่าด้วยต้นทุนในการดำเนินงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับการผลิตในการวัดมูลค่าต้นทุนในการจัดการตลาดกลางขยะรีไซเคิล ภายใต้การควบคุมของเทศบาลนครเชียงใหม่

ทฤษฎีทางบัญชีบริหาร ว่าด้วยต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ในส่วนของต้นทุนที่สามารถหลีกเลี่ยงหรือประหัดได้ (Avoidable Cost หรือ Escapable Cost) ใน การวัดผลสัมฤทธิ์ของการจัดการตลาดกลางขยะรีไซเคิลภายใต้การควบคุมของเทศบาลนครเชียงใหม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบต้นทุนในการจัดการตลาดกลางขยะรีไซเคิล ภายใต้การควบคุมของเทศบาลนครเชียงใหม่
2. ทำให้ทราบผลการจัดตั้งโครงการตลาดกลางขยะรีไซเคิล ว่าทำให้ประหยัดต้นทุนในการจัดการมากน้อยเพียงใด
3. เพื่อเผยแพร่แก่องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น ที่สนใจนำโครงการตลาดกลางขยะรีไซเคิลไปประยุกต์ใช้กับท้องถิ่นของตน

³ สมาคมวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย, ศัพท์มักญูดีและนิยามฯ, (กรุงเทพมหานคร : เรือนแก้วการพิมพ์, 2540), หน้า 77.